

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové ve věci

žalobce: **X**
se sídlem X
zastoupen Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem
se sídlem Na Flusárně 168, Příbram

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 7, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2018, č. j. 21624-2/2018-900000-313,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Vymezení žaloby

1. Žalobou doručenou dne 26. 7. 2018 Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2018, č. j. 21624-2/2018-900000-313 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Jihočeský kraj (dále jen „celní úřad“ nebo též

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

„správce daně“) ze dne 16. 2. 2018, č. j. 1113-2/2018-520000-31 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“) o propadnutí vybraných výrobků, a to 5 615 litrů minerálního oleje.

2. Žalobce namítá nedůvodnost propadnutí minerálních olejů, neboť k tomu nebyl dán důvod. Žalobce rovněž namítá neoprávněné omezení jeho práv, když bylo rozhodnuto bez hodnocení všech relevantních skutečností.
3. Správní orgány vycházely ze zjištění, že motorová nafta byla dopravována bez dokladu dle zákona o spotřebních daních. S tímto hodnocením však žalobce nesouhlasí a konstatuje, že celnímu úřadu předložil doklad o dopravě se všemi náležitostmi uvedenými v § 5 odst. 4 zákona o spotřebních daních v průběhu místního šetření dne 24. 8. 2017. Žalobce uvádí, že poté, co bylo vozidlo RZ x převážející motorovou naftu zastaveno pracovníky celní správy, byl žalobce přesunut na pracoviště celního úřadu v Českých Budějovicích k sepsání protokolu o místním šetření. V průběhu tohoto jednání žalobce předložil doklad o dopravě č. 52, který měl po celou dobu u sebe v kontrolovaném vozidle. Tento doklad však pracovníci celní správy odmítli převzít a zaprotokolovat jej.
4. Žalobce zastává názor, že rozhodnutí správních orgánů o propadnutí vybraných výrobků jsou nezákonná, neboť žalobce v průběhu sepisování protokolu předložil doklad o dopravě č. 52, následně předložil doklad o prodeji č. 86435/1, přepravní doklad ADR č. 0000086435 a doklad o prodeji EET č. 735. Podle žalobce bylo prokázáno řádné zdanění vybraných výrobků, o jejichž propadnutí bylo rozhodnuto, tudíž nebyly splněny zákonné předpoklady pro postup celního úřadu uvedené v § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních.
5. Podle žalobce představuje institut propadnutí motorové nafty nejzazší možné řešení a má být užít v souladu se zásadou přiměřenosti a zdrženlivosti, a má zatížit daňový subjekt co nejméně. Podle žalobce měl celní úřad vzít v potaz předkládaný doklad o dopravě obsahující veškeré náležitosti prokazující řádné zdanění motorové nafty.
6. Žalobce namítá, že správní orgány měly postupovat dle § 42c zákona o spotřebních daních, neboť bylo prokázáno, že dopravovaná nafta byla řádně zdaněna a byly tak splněny podmínky pro rozhodnutí o uvolnění výrobků.
7. Žalobce se neztotožňuje s tvrzením žalovaného, že z protokolu o místním šetření vyplynulo, že žalobce nepředložil doklad o dopravě. Žalobce zdůrazňuje, že pracovníci celního úřadu odmítli uznat doklad č. 52 jako důkaz prokazující řádné zdanění vybraných výrobků. Místní šetření je ukončeno až okamžikem podpisu protokolu o místním šetření a žalobce nemá být v jeho průběhu omezen předkládat důkazy prokazující řádné zdanění dopravovaných výrobků, které má v době místního šetření u sebe. Celním úřadem bylo žalobci znemožněno předkládat důkazy a uplatnit svá práva, čímž došlo k zásadnímu porušení práva na spravedlivý proces.
8. Žalobce následně cituje úryvek z napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl, že doklad č. 52 byl žalobcem předložen až dodatečně při jednání dne 25. 8. 2017. S tímto tvrzením žalobce nesouhlasí a konstatuje, že nemůže jít k jeho tíži skutečnost, že v protokolu o místním šetření není zaznamenáno předložení dopravního dokladu, který však celní úřad odmítl přijmout, byť se tato okolnost dá jen těžko prokázat.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě konstatoval, že námitky jsou totožné s námitkami uplatněnými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Ve vztahu k tvrzenému předložení dopravního dokladu č. 52 v průběhu místního šetření žalovaný uvedl, že toto své tvrzení žalobce neprokázal a je v rozporu s obsahem spisu. V protokole o místním šetření je zachyceno vše, co žalobce požadoval doplnit a protokol byl žalobcem podepsán. Ohledně údajného předložení dokladu o dopravě není v protokolu žádná zmínka, krom vyjádření žalobce, že po něm bylo požadováno předložení nabývacích dokladů k motorové naftě od společnosti Silmet. Žalovaný konstatoval, že žalobní tvrzení žalobce se jeví poněkud zmatečně a nepřiléhavě, když s ohledem na průběh místního šetření, kterému byla přítomna i jednatelka žalobce, nebyly v jeho rámci vzneseny žádné námitky stran předložení požadovaných dokumentů. Žalovaný navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Obsah spisu

10. Dne 24. 8. 2017 v 15:45 hodin byla provedena kontrola nákladního vozidla RZ x tovární značky Mercedes Benz Atego 1018VIN: x, č. TP – UAR 091660 pracovníky celního úřadu. Při kontrole bylo zjištěno, že v cisterně nákladního vozidla se nachází cca 5500 litrů motorové nafty. Celním úřadem byl sepsán protokol o místním šetření č. j. 76208-2/2017-520000-62. Řidič vozidla byl požádán o předložení konkrétně specifikovaných dokladů prokazujících zdanění motorové nafty na daňovém území České republiky. Řidič celníkům sdělil, že doklady nechal v provozovně v Písku, přičemž motorovou naftu převážel z Protivína do Písku. Motorová nafta a vozidlo byly zajištěny podle § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. Důvodem zajištění byla skutečnost, že vybrané výrobky byly dopravovány bez dokladu uvedeného v § 5 zákona o spotřebních daních.
11. Dne 25. 8. 2017 se na pracoviště celního úřadu dostavil řidič J.R. a předložil doklady o nabytí minerálního oleje, a to doklad č. 86435/1 od společnosti Silmet, která minerální olej přivezla do sídla žalobce, přepravní doklad č. 0000086435, daňový doklad č. 52 a doklad o prodeji EET č. 735. O ústním jednání byl sepsán protokol č. j. 78159/2017-520000-31. Dle protokolu J.R. vypověděl, že v okamžiku žádosti o předložení dokladů ze strany celníků nabytí dojem, že jsou požadovány doklady od dodavatele Silmet. Až při čtení protokolu (ze dne 24. 9. 2017), ve kterém se hovořilo o dokladu o prodeji nebo dopravě, sdělil J.R., že doklad o dopravě má ve vozidle, přičemž jej nepovažoval za doklad prokazující zdanění. Celní úřad však doklad o dopravě č. 52 neuznal s tím, že si jej řidič mohl vyplnit po cestě z kontroly do skladu celního úřadu. Dále celní úřad J.R. sdělil, že mu na daňovém oddělení, kde má doložit doklady o původu nafty, naftu vrátí a vozidlo mu vrátí následující den ráno.
12. Rozhodnutím ze dne 29. 8. 2017, č. j. 78168/2017-520000-62 celní úřad rozhodl o zajištění dopravované motorové nafty, přičemž množství zajištěné nafty bylo v rozhodnutí uvedeno 5 615 litrů. Důvodem zajištění motorové nafty bylo zjištění, že nafta byla přepravována bez dokladu uvedeného v § 5 zákona o spotřebních daních.
13. Oznámením o zahájení řízení ze dne 29. 8. 2017, č. j. 78268-2/2017-520000-31 celní úřad zahájil řízení o zajištěném výrobku – minerální olej v množství 5 615 litrů ve smyslu § 42b odst. 1 zákona o spotřebních daních za použití § 91 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) ve věci prokázání, zda bylo

s vybranými výrobky nakládáno způsobem stanoveným v § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. Žalobce byl vyzván k vyjádření ve věci a podání stanoviska.

14. Dne 16. 2. 2018 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž celní úřad rozhodl podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních o propadnutí vybraných výrobků – motorové nafty v množství 5 615 litrů ve vlastnictví žalobce. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že při dopravě motorové nafty nepředložil řidič doklad prokazující její zdanění. K dokladům předloženým žalobcem dne 25. 8. 2017 správce daně uvedl, že žádný z nich nepovažuje za doklad, s nímž bylo možné dopravovat naftu uvedenou do volného daňového oběhu ve smyslu § 5 odst. 6 zákona o spotřebních daních. Motorová nafta měla být doprovázena dokladem o dopravě, přičemž správce daně za takový doklad nepovažuje dopravní doklad č. 52.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že tvrzení o údajné snaze předložit celnímu úřadu doklad o dopravě č. 52 v rámci místního šetření dne 24. 8. 2017 nekoresponduje se zaprotokolovaným průběhem místního šetření. Žalovaný konstatoval, že řidič žalobce byl po zahájení kontrolního úkonu, tedy v čase 15:45 hodin, vyzván k předložení příslušného dokladu, přičemž tomuto zákonnému požadavku měl dostat neprodleně, neboť byl povinen mít doklad při sobě. Doložení dokladu až po značné době v místě celního skladu, kdy již fakticky neprobíhala doprava přepravovaných výrobků, bylo nutno posoudit jako dodatečné předložení, neboť již byly prováděny úkony směřující k zajištění vybraných výrobků. Žalovaný považoval za bezpředmětné i to, že doklad fakticky existoval. Žalovaný svá tvrzení opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015, č. j. 1 Afs 131/2015 – 38 (veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na webu www.nssoud.cz). Žalovaný v rozhodnutí uznal, že protokol o místním šetření vykazuje řadu chyb, které však neměly vliv na vlastní kontrolní zjištění. K námitce, že celní úřad zvolil krajní prostředek propadnutí zajištěných vybraných výrobků oproti mírnějšímu řešení, uvedl žalovaný, že zákon o spotřebních daních neumožňuje jinou možnost řešení dané situace.

Právní názor soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud rozhodl ve věci bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovým postupem vyslovili účastníci řízení souhlas.
17. Žaloba není důvodná.
18. Předmětem řízení je rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků – motorové nafty dle § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních. Krajský soud tudíž přistoupil k posouzení, zda byly dodrženy podmínky pro vydání rozhodnutí.
19. Zákon o spotřebních daních zavádí pro výrobky, které podléhají spotřebním daním legislativní zkratku „vybrané výrobky“. Uvedením do volného oběhu se podle § 3 písm. k) bodu 4 zákona o spotřebních daních rozumí *„každé skladování nebo doprava vybraných výrobků, u nichž se neprokáže, že se jedná o výrobky zdaněné, nebo pokud se neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně.“*

Vybrané výrobky, mezi které patří i motorová nafta, jsou uvedeny do volného daňového oběhu jejich dopravou, neprokáže-li se, že se jedná o výrobky zdaněné.

20. Podle § 5 odst. 4 zákona o spotřebních daních *„vystavuje doklad o dopravě právnická nebo fyzická osoba, která vybrané výrobky již uvedené do volného daňového oběhu vydá pro dopravu, přičemž nejsou splněny podmínky, na jejichž základě je stanovena povinnost vydat daňový doklad podle odstavce 2 nebo doklad o prodeji podle odstavce 3“*. Dle § 5 odst. 6 téhož zákona pak *„vybrané výrobky uvedené do volného daňového oběhu lze dopravovat pouze s daňovým dokladem, dokladem o prodeji, dokladem o dopravě nebo rozhodnutím podle odstavce 5“*.
21. Přepřavovaná motorová nafta je druhově určené zboží, k jehož identifikaci slouží doklady uvedené v § 5 zákona o spotřebních daních, kterými jsou daňový doklad, doklad o prodeji a doklad o dopravě. Právní úprava o dokladech provázejících přepřavované vybrané výrobky se vztahuje na veškerou přepravu vybraných výrobků a doklad musí být v jakémkoliv okamžiku přepravy přítomen spolu s přepřavovanými výrobky. Obdobně bylo judikováno v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015, č. j. 1 Afs 131/2015 – 38, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„[p]ro účinnost celních kontrol dopravovaných vybraných výrobků, a tedy i motorové nafty, předvídá § 5 odst. 6 zákona o spotřebních daních jejich transport pouze v doprovodu daňového dokladu, dokladu o prodeji, dokladu o dopravě nebo s rozhodnutím dle § 5 odst. 5. Právní úprava zde reguluje nejen způsob prokazování zdanění vybraných výrobků, ale stanoví i režim jejich dopravy. Kontrola vybraných výrobků, které je možné identifikovat právě ve spojení s příslušným dokladem, by v případě nedodržování této povinnosti byla de facto znemožněna.“* Právní úprava má tak své opodstatnění především s ohledem na skutečnost, že předmětem spotřební daně jsou věci druhově určené. Aby bylo možné spolehlivě posoudit, zda došlo k uhrazení spotřební daně za konkrétní množství vybraných výrobků, jsou na vedení dokumentace identifikující přepřavované vybrané výrobky zákonem kladeny zvláštní požadavky (k tomu též srov. rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2009, č. j. 1 Afs 81/2009 – 68).
22. V projednávané věci je nesporné, že vybrané výrobky byly přepřavovány na území České republiky, a to z Protivína do Písku, jak vypověděl řidič žalobce, J.R. Vlastníkem motorové nafty je žalobce. Povinností správce daně je zajistit vybrané výrobky, případně i dopravní prostředek, který je dopravuje, v případě, že jsou tyto vybrané výrobky dopravovány bez příslušného dokladu.
23. Podle § 42 odst. 1 zákona o spotřebních daních *správce daně zajistí vybrané výrobky, popřípadě i dopravní prostředek, který je dopravuje, jestliže zjistí, že a) vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 6, 27 a 27c, 30, 51, 100 nebo 100a s výjimkou uvedenou v § 50 odst. 8, b) vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 5, c) údaje uvedené na dokladu podle písmene a) nebo b) jsou nesprávné nebo nepravdivé, nebo d) doklad uvedený v písmenu a) nebo b) je pozměněný nebo padělaný.*
24. Způsob ukončení řízení o zajištění vybraných výrobků je upraven v § 42c a v § 42d zákona o spotřebních daních, přičemž správní orgán zajištěné vybrané výrobky buď uvolní ze zajištění, nebo rozhodne o jejich propadnutí.
25. V nyní řešené věci celní úřad zajistil předmětnou motorovou naftu postupem podle § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. Porušení ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních se stalo základem pro rozhodnutí o propadnutí zajištěných výrobků, a bylo nutné postavit najisto, zda skutečně bylo se zajištěnými vybranými Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

výrobky nakládáno v rozporu se zákonem. Hypotéza dané skutkové podstaty je naplněna, jsou-li vybrané výrobky dopravovány bez vyžadovaných dokladů. Tuto hypotézu je potřeba vztáhnout ke kterémukoliv okamžiku v průběhu dopravy. Nepředložil-li řidič vozidla, které motorovou naftu přepravovalo, požadované doklady, byla skutková podstata obsažená v § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních naplněna. Dodatečné doložení dokladu o dopravě, případně dokladů prokazujících nákup a zdanění přepravovaných vybraných výrobků již nemůže nic změnit na skutečnosti, že v rámci dopravy a samotné kontroly nebyl zákonem předepsaný doklad předložen. Ze znění zákonné úpravy a z judikatury vztahující se k této problematice vyplývá úmysl zákonodárce stran regulace režimu přepravy vybraných výrobků, tedy aby doklad o dopravě doprovázel přepravované výrobky v jakémkoliv okamžiku dopravy.

26. Krajský soud musí přisvědčit žalovanému, který rozporuje tvrzení žalobce o tom, že v průběhu místního šetření měl předkládat doklad o dopravě č. 52 a pracovníci celního úřadu měli tento doklad odmítnout. Tvrzení žalobce neodpovídá skutečností zaznamenaným v protokolu o místním šetření č. j. 76208-2/2017-520000-62. Z tohoto protokolu se podává, že na otázku celního úřadu, zda řidič J.R. může předložit k motorové naftě nějaké doklady, například daňový doklad, doklad o prodeji nebo doklad o dopravě dle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních, řidič odpověděl, že to není možné v tuto chvíli, neboť doklady nechal na provozovně žalobce v ulici Nádražní 732 v Písku. Poté, co byl protokol hlasitě přečten, nebylo v něm nic opravováno ani jinak změněno. Řidič J.R. pouze před podpisem protokolu doplnil, že při kontrole se domníval, že jsou po něm požadovány doklady od firmy Silmet, u které zboží nakoupil. V protokolu o místním šetření není záznam o tom, že by řidič R. předkládal doklad o dopravě č. 52. Prvně se o něm řidič J.R. zmínil až následující den po sepsání protokolu o místním šetření, když se dostavil na pracoviště celního úřadu a předložil doklady o nabytí motorové nafty. V rámci jednání dne 25. 8. 2017 řidič vypověděl, že předchozí den během místního šetření chtěl předložit doklad o dopravě č. 52, ale pracovníci celního úřadu jej nechtěli uznat. Krajský soud shodně s žalovaným nepovažuje dodatečné předložení dokladu o dopravě za relevantní, neboť již neprobíhala doprava vybraných výrobků, ke které se povinnost předložení požadovaného dokladu vztahuje. S ohledem na uvedené navíc ze spisu nikterak nevyplývá, že by řidič J.R. skutečně měl doklad o dopravě u sebe v okamžiku kontroly dne 24. 7. 2017 a tudíž je třeba tvrzení o údajném pokusu o předložení dokladu o dopravě odmítnout, neboť se ve světle skutečností zaznamenaných ve správním spise jeví jako nepřiléhavé. Žalovaný své úvahy logicky popsal na stranách 4 a 5 napadeného rozhodnutí a krajský soud je považuje za přezkoumatelné. Krajský soud nepovažuje za důvodné námítky k průběhu místního šetření a k údajnému předkládání dokladu o dopravě v průběhu místního šetření. Žalobce neprokázal svá tvrzení, nepředložil žádný relevantní důkaz, kterým by mohl osvědčit, že v okamžiku dopravy byla motorová nafta skutečně doprovázena relevantním dokladem. Krajský soud zastává názor, že snesená tvrzení žalobce jsou v rozporu s obsahem správních spisů, neboť v protokole o místním šetření bylo zaznamenáno vše, co řidič J.R. požadoval do protokolu doplnit. Samotný protokol byl podepsán nejen J.R., ale i jeho manželkou, která je jednatelkou žalobce. Ze skutečností obsažených ve spise se podává, že doprava vybraných výrobků byla uskutečněna bez příslušného dokladu ve smyslu § 5 zákona o spotřebních daních. Toto považuje krajský soud za prokázané.

27. Krajský soud neshledal jako důvodnou námitku porušení zásady přiměřenosti a zdrženlivosti za současné volby prostředku, který by žalobce zatížil co nejméně. V posuzované věci je předmětem přezkumu rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků, když jednou z podmínek pro vydání takového rozhodnutí je zjištění, že zajištěné vybrané výrobky nemohly být uvolněny. Správní orgán je vázán zněním zákona a při rozhodování o propadnutí výrobků podle § 42d zákona o spotřebních daních není namístě užít správní uvážení. Správní orgán pouze posoudí, zda byly naplněny podmínky pro zajištění vybraných výrobků, tedy zda bylo s vybranými výrobky nakládáno v rozporu se zákonem o spotřebních daních a dále zda nemohly být zajištěné vybrané výrobky uvolněny. Správce daně přihlédl ke všem okolnostem, které v průběhu řízení vyšly najevo. Řidič J.R. dopravoval vybrané výrobky ve vlastnictví žalobce uvedené do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky bez dokladu podle § 5 zákona o spotřebních daních. V průběhu správního řízení žalobce neprokázal, že s vybranými výrobky nebylo nakládáno způsobem uvedeným v § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních, tedy že by motorová nafta nebyla dopravována bez dokladu uvedeného v § 5 téhož zákona. Nebylo tudíž možné rozhodnout o uvolnění zajištěných vybraných výrobků postupem podle § 42c zákona o spotřebních daních. S ohledem na znění § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních správce daně nemohl rozhodnout o osudu zajištěných vybraných výrobků jinak, než vydáním rozhodnutí o jejich propadnutí.
28. Krajský soud má v souladu s názorem správních orgánů za prokázané, že nebyly dány podmínky pro uvolnění vybraných výrobků ze zajištění, jelikož bylo zjištěno, že výrobky nebyly v průběhu dopravy doprovázeny požadovaným dokladem o dopravě ve smyslu § 5 zákona o spotřebních daních. Propadnutí výrobků představuje sankci za porušení zákona o spotřebních daních, kdy stát trestá vlastníka vybraných výrobků podléhajících spotřební dani za nedodržení evidenční povinnosti vymezené v § 5 a dalších zákona o spotřebních daních. Evidence takových vybraných výrobků má být dodržována i během jejich dopravy zejména s ohledem na druhové vymezení a případnou zaměnitelnost vybraných výrobků. Nedodržení evidenční povinnosti pak sebou nese sankční následek, který není možné zmírnit nebo zhojit dodatečným předložením evidenčních dokladů (k tomu též srov. rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2010, č. j. 1 Afs 12/2010 – 107 a rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 10 Afs 148/2014 – 70).

Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud učinil závěr, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, skutkový stav byl zjištěn správně a bez pochybností a právní zjištění správních orgánů odpovídají zákonu o spotřebních daních.
30. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 31. října 2018

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu